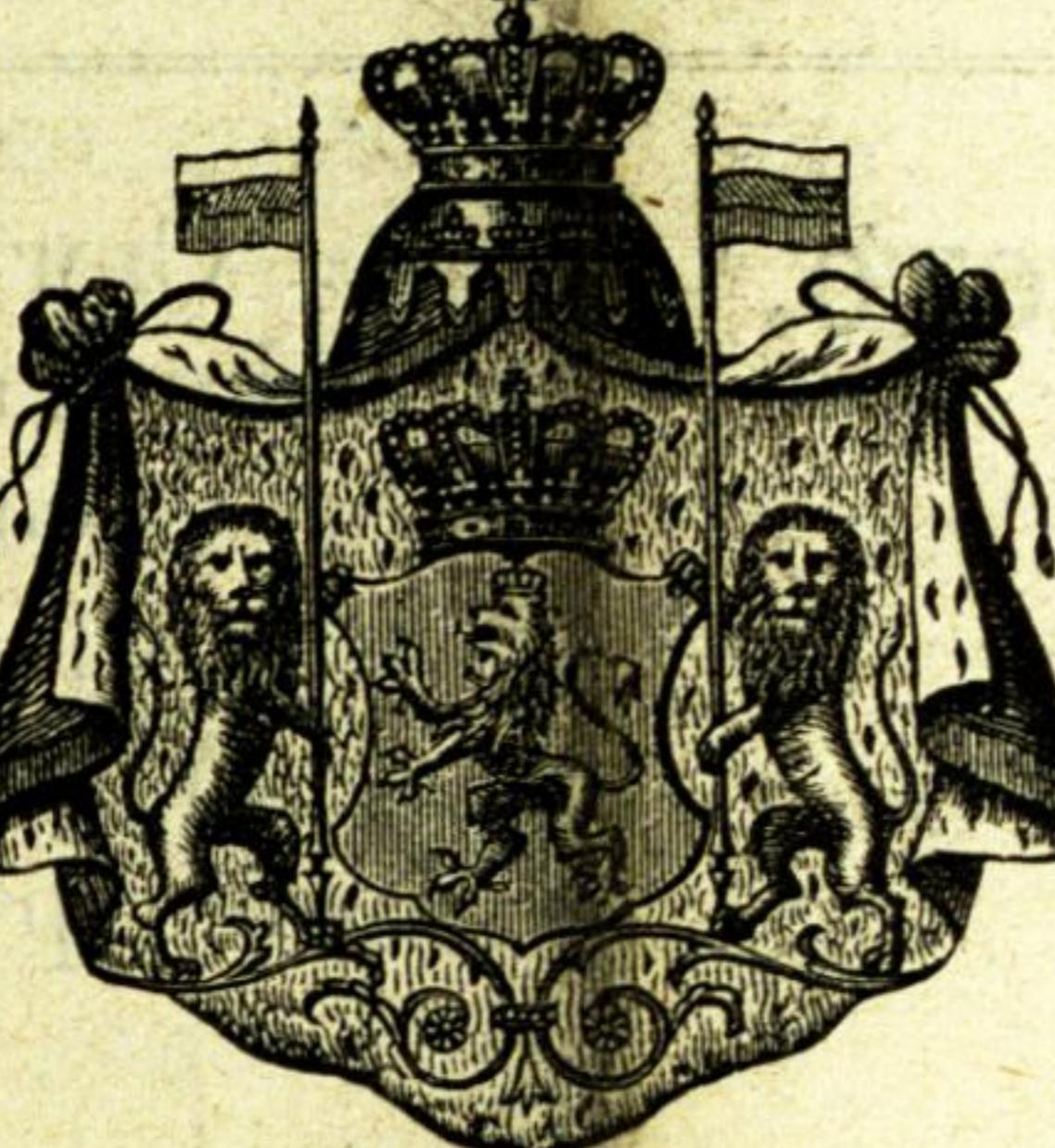

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИКЪ“
за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации
и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИКЪ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, Събота 26 юни 1882.

БРОЙ 68.

ОФФИЦИЈАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Вътрешните Дела

УКАЗЪ

No. 449

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Вътрешните Дела, представено Намъ съ докладътъ му отъ 19 юни 1882 год. подъ №. 5181,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Закона за чиновниците, който ще се издаде слѣдъ малко, да има обратна (ретроактивна) сила, въ основа, щото се отнася до пенсийте, въ полза на фамилията на почивния Воененъ врачъ.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министър на Вътрешните Дела.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 19 юни 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Вътрешните Дела Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 5181.

Господарю!

На 18 текущий юни България има злочестината да загуби, въ цвѣта на възрастъта му, единъ отъ най добритъ доктори и особено единъ отъ най добритъ си и родолюбивитъ свои синове, а именно Доктора Константина Бонева, Главниятъ врачъ на войската.

Докторъ Константинъ Боневъ бѣше единъ отъ малкото ония наши еднородци, които прѣзъ цѣлия си животъ сѫ работили за ползата на народа и които не сѫ оставали никое важно народно събитие безъ да сѫ се спускали да принесатъ доброволно и ревностно своето съдѣйствие. Тъй напримѣръ, Д-ръ Боневъ е служилъ съ ревностъ на Българските доброволци по врѣмето на Кримската война и когато опще бѣше въ най крѣхката си възрастъ; послѣ, по врѣмето на последната Сърбо-Турска и Русско-Турска войни, Д-ръ Боневъ напустна Москва и дѣйствува, най напрѣдъ за събирание на доброволци а послѣ въ редоветъ на Българското опълчение като старши врачъ.

Въ всяка друга държава фамилията на единъ подобенъ държавенъ служителъ неостава пренебрегнатата; на всеки кадъ по свѣта фамилиите на държавните служители, които сѫ си посветили живота въ слугуване на отечеството и особено на ония, които сѫ умрѣли на постъта си, получаватъ една пенсия съразмѣрно съ заслугите имъ и

съ чина, който сѫ занимавали. Това ще се нареди скоро и за България и закона за чиновниците, който ще се издаде слѣдъ малко, ще обезпечи добритъ държавни служители и въ отечеството ни. Но понеже този законъ нещо да има обратна (ретроактивна) сила, сир. той нещо да може да се приложи въ полза на фамилиите на ония, които сѫ починали преди неговото издаване, то покорно моля Ваше Височество да благоволите да заповѣдате, щото този законъ да получи тая ретроактивна сила за семейството на добрия и многозаслуживши патриотъ, Д-ра Константина Бонева.

Ако Ваше Височество сте съгласни съ това мое предложение, покорно моля да подпишете тукъ приложението.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 19 юни 1882 година.

Министър на Вътрешните Дела Г. Д. Начовичъ.

Съ указъ подъ №. 456 отъ 15 юни 1882 год. се постановява: по ст. I. секретарътъ при Орханийското окрѣжно управление Христо Икономовъ се прѣместява на сѫщата длѣжностъ при Прѣвненското окрѣжно управление на място вакантно, и по ст. II. назначава се за секретаръ при Орханийското окрѣжно управление подсекретаръ при сѫщото управление Д. Велковъ.

Съ указъ подъ №. 657 отъ сѫща дата се постановява: изъ отпуснатите съ указъ №. 441, 1250 лъва за наемъ на помѣщение за канцеларията на Медицинския Съвѣтъ, 250 лъва да се употребятъ за отопление и освѣтление на сѫщото помѣщение.

Съ указъ подъ №. 467 отъ 20 юни 1882 год. назначава се единъ фелдшеръ въ Търновския окрѣгъ съ мѣсечна заплата отъ 100 лъва като се вземе суммата отъ 1 мартъ до края на годината изъ § 20 ст. II.

По Министерството на Финансите

УКАЗЪ

No. 456.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Финансите, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 юни 1882 год. подъ №. 13457,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се пропуснатъ безъ мито разните вѣщи и машини, които Лазаръ Трифковичъ ще внесе въ Княжеството за първоначалното обзаведение на една пивоварница въ Софийския окрѣгъ.

II. Испълнението на това постановление възлагаме на Нашътъ Министър на Финансите.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 19 юни 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Финансите: Геор. К. Желѣзовичъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 452.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на управляющии Министерството на Правосъдието, Нашътъ Министър на Народното Просвѣщение, отъ 19 юни 1882 година подъ №. 91,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да уволнимъ Никола Стойчова отъ длъжността членъ на Върховния Кассационенъ Съдъ, тъй като той съ Нашътъ указъ отъ 19 юни т. г. подъ №. 470 е назначенъ за комиссаринъ въ Вакуфската комиссия.

Ст. II. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на управляющии Министерството на Правосъдието, Нашътъ Министър на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 19 юни 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписьъ:

Управляющии Министерството на Правосъдието
Министър на Просвѣщението Д-ръ Конст. Иречекъ.

ПРИКАЗЪ

№. 52.

1. Уволнява се Асенъ Д. Икономовъ отъ длъжността секретарь при Софийския Апелативенъ Съдъ, съгласно съ неговото желание.

2. Назначава се подсекретаря при Софийския Апелативенъ Съдъ Иванъ Казанджиевъ на длъжността секретаръ при същия съдъ, на място Икономова.

София, 23 юни 1882 година.

Подписьъ:

Министър на Правосъдието Теохаровъ.

ПРИКАЗЪ

№. 53.

Назначава се Николай К. Василевъ на длъжността съдебенъ приставъ при Русенския окръженъ съдъ вместо Д. Баласова, който чрезъ указа подъ №. 453, се назначи съдебенъ следователъ при Кюстендилския окръженъ съдъ.

София, 23 юни 1882 година.

Подписьъ:

Министър на правосъдието Теохаровъ.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александъръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№. 87.

Господарю!

Предсъдателътъ на Видинския окръженъ съдъ Г. Д. Минковъ съ представлението си отъ 11 юни подъ №. 1025 испровожда въ Министерството на Правосъдието едно медицинско свидѣтелство, отъ което се вижда, че той страда отъ болестъ немортое и че той има нужда най малко отъ два мѣсяченъ отпускъ. Всъдѣствие на това и съгласно съ просбата на горѣказания, най покорно моля Ваше Височество да благоволите да разрѣшите на предсъдателя на Видинския окръженъ съдъ два мѣсяченъ задъ граница отпускъ отъ 1-и идущаго юлий.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 21 юни 1882 година.

Подписьъ:

Управляющии Министерството на Правосъдието
Министър на Просвѣщението Д-ръ Конст. Иречекъ.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александъръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№. 88.

Господарю!

Прокурора на Кюстендилския окръженъ съдъ съ представлението си отъ 16 юни т. г. подъ №. 418 е испроводилъ въ Министерството на Правосъдието едно медицинско свидѣтелство, съ което се удостовѣрява че помощника на прокурора при същия съдъ Кирилъ К. Василевъ страда отъ очна болѣсть (Ophtalis Purulente), и че за излѣкуването ѝ той се нуждае отъ отпускъ.

Всъдѣствие на това и на основание ст. 84 отъ закона за съдоустройството, най покорно моля Ваше Височество да благоволите да разрѣшите шестъ недѣли задграниченъ отпускъ на помощника прокурора при Кюстендилския окр. съдъ К. Василиева, съглаено съ неговата просба.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София 21 юни 1882 година.

Подписьъ:

Управляющии Министерството на Правосъдието
Министър на Просвѣщението Д-ръ Конст. Иречекъ.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александъръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№. 89.

Господарю!

Всъдѣствие продставлението на предсъдателя на Русенския окръженъ съдъ отъ 12 тек. юни подъ №. 3118 имамъ честь да моля Ваше Височество да благоволите да позволите, щото подпредсъдателътъ на същия съдъ Ив. Кавруковъ да прекара задъ граница разрѣшения нему отпускъ отъ съда.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 21 юни 1882 година.

Подписьъ:

Управляющии Министерството на Правосъдието
Министър на Просвѣщението Д-ръ Конст. Иречекъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№. 429.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 14 юни 1882 г. подъ №. 1489,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да се внесутъ на разглеждане въ Държавниятъ Съвѣтъ, съгласно съ § 32—39 отъ закона за бюджета отъ 17 декември 1880 год. и съ § 19 т. и) отъ устава на Държавниятъ Съвѣтъ, продложенията: 1) за свѣрхсмѣтенъ до-

пълнителенъ кредитъ отъ осемдесетъ хиляди лева за доискарвание зданието за Софийската класическа гимназия, 2) за пренесение на § 22 ст. 3 отъ бюджета на Министерство на Народното Просвещение за допълнение на ст. 4 отъ същия § 22, назначено за доискарвание Ломската реална гимназия, представени Намъ съ горѣказаний докладъ.

Ст. II. Съ испълнението на настоящий указъ натоварва се Нашия Министър на Народното Просвещение.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 22 юни 1882 година.

На пъвообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:
Министър на Просвещението Д-ръ Конст. Иречекъ.

УКАЗЪ

№ 462.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България.

Споредъ предложението на Нашия Министър на Народното Просвещение, представенъ Намъ съ докладът му отъ 23 юни 1882 год. подъ №. 1553 и съгласно съ мнѣнието на Държавният Съветъ, изявено вслѣдствие на Нашия указъ отъ 14 юни 1882 г. подъ №. 429,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Разрешава се свърхсмѣтенъ допълнителенъ кредитъ отъ осемдесетъ хиляди лева за доискарвание зданието за Софийската класическа гимназия, която сумма да се отнесе за смѣтка на предполагамитъ остатъци отъ бюджета на Министерството на Народното Просвещение за текущата година.

Ст. II. Пренася се § 22 ст. 3 отъ бюджета на същото Министерство за допълнение на ст. 4 отъ същия § 22, назначена за доискарвание на Ломската реална гимназия.

Ст. III. Съ испълнението на настоящий указъ се натоварва Нашия Министър на Народното Просвещение.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 23 юни 1882 година.

На пъвообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:
Министър на Просвещение Д-ръ Конст. Иречекъ.

Съ указъ подъ №. 433 отъ 16 юни 1882 г. се постановява: по ст. I отпускатъ се седемстотинъ и шестдесетъ и три лева и шестдесетъ стотинки на Държатната Печатница за осигурение помѣщението ѝ заедно съ всичкитъ и принадлежащи, и по ст. II тази сумма да се вземе отъ § 29 ст. 2 по бюджета на Министерството на Народното Просвещение, за тая година.

Съ указъ подъ №. 459 отъ 22 юни 1882 год. отпускатъ се за преустройството на двѣ дървени згради при сегашното помѣщение на Държавната Печатница, четири хиляди шестстотинъ и осемдесетъ лева отъ непредвиденитъ расходи по бюджета на Министерство на Народното Просвещение.

Съ указъ подъ №. 460 отъ 23 юни 1882 год. се постановява: по ст. I отпуска се отъ 1 юли 1882 год. на престарѣлия учителъ, Андроника Иосифчова годишна пенсия въ размѣръ отъ петстотинъ лева за четиредесетгодишната му дѣятелност по разни мѣста въ Македония, и по ст. II тая пенсия да се земе отъ сумата опредѣлена въ текущий бюджетъ за пенсии на престарѣли и бѣдни учители.

Съ указъ подъ №. 461 отъ сѫщата дата се постановява: да се премѣсти сегашниятъ първокласенъ учителъ и приврѣменниятъ И. Д. Директоръ на реалната гимназия въ Ломъ Мих. Георгиевъ отъ първий юли т. г., като първокласенъ учителъ при Софийската класическа гимназия съ опредѣлената за тая длѣжност заплата.

По Военното Министерство.

УКАЗЪ

№. 68

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Управляющій Военното Министерство Генералъ-Майоръ Лѣсовъ се възвръща къмъ испълнението на своите си права и длѣжности Началникъ на Артилерията.

Заедно съ това въ знакъ на особено Наше благоволение и благодарность за отличното управление Министерството жаловаме на Генералъ-Майора Лѣсовъ орденъ **Св. Александъръ II** степень.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 21 юни 1882 година.

На пъвообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

УКАЗЪ

№. 69.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Отъ Генералния Штабъ Генералъ Маиоръ Баронъ Каулбарсъ, се назначава Воененъ Министъръ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 21 юни 1882 година.

На пъвообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

УКАЗЪ

№. 64.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По представлението на Нашия Воененъ Министъръ, като се установяватъ долѣзложениетъ награди за отличие по служба на офицеритъ и низнитъ чинове, **заповѣдваме** да се приеме за испълнение и самия редъ на представлението за награди.

I. Наградитъ които се жаловатъ по служба сѫ:

За офицеритѣ:

- а) Нашитъ благоволения;
- б) чинове;
- в) ордени;
- г) подаръци отъ Нашето Име;
- д) единовременни парични награди;
- е) медали.

За низнитѣ чинове:

- а) знакове на отличия за военни подвиги;
- б) медали;
- в) парични награди.

II. Редътъ по който се обявяватъ наградитъ:

За офицеритѣ:

а) Наши благоволения, чинове, единовременни парични награди, по представлението на близайшето началство, въ указанитъ отъ Насъ срокове, подложими отъ Военния Министър на благоусмотрение, така сѫщо и жалованитъ, тѣзи награди, по личното Наше усмотрение, се обявяватъ въ Нашитъ укази и се повтарятъ въ приказитъ по военното вѣдомство;

б) жалованитъ по личното Наше усмотрение подаръци и медали се обявяватъ въ Нашитъ укази и се повтарятъ въ приказитъ по военното вѣдомство.

За низнитѣ чинове:

Наградитѣ за низнитѣ чинове както: знакове за отличия, медали и парични награди, били тѣ жаловани по личното Наше усмоктрение или съ представлението на началството, обявяватъ се въ приказитѣ по военното вѣдомство.

Ордената и медалитѣ, жаловани както на г. г. офицеритѣ, така и на низнитѣ чинове отъ инострани Господари, по Наше съзволение, измолено съ доклада на Военния Министръ, да иматъ право да ги приематъ и носятъ, обявява се въ Нашитѣ укази и се повтаря въ приказитѣ по военното вѣдомство.

Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашиятъ Управляющи Въенното Министерство.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 19 юни 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ

Приподпісаль:

Управляющи Въенното Министерство
Генералъ Маиоръ Лѣсовой.

ВІСОЧАЙШИЙ ПРИКАЗЪ

№ 63.

Негово Височество Княза обявява Височайше благоволение на подпоручицитетѣ: отъ Артилерийския полкъ — Стоянова, помощникъ на старши Адютантъ въ Управлението на Началника на Артилерията — Ряскова, отъ осадната рота — Зеленогорова, завѣдующия Софийската подвижна оръжейна занаятчийница — Попова, отъ Артилерийския полкъ поручика — Козарова и завѣдующия Артеллерийския отдѣлъ въ Разградския складъ подпоручика Сѣрова, за отлично усърдната и ревностната имъ служба, засвидѣтелствована отъ началството.

София, 18 юни 1882 год.

Подпісаль:

Управляющи Въенното Министерство
Генералъ Маиоръ Лѣсовой.

Негово Височество въ София на 19 юни 1882 година изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 65.

Назначаватъ се: Командира на Софийското Артилерийско отдѣление подполковникъ Мусницкий — командувающи на Артилерийския полкъ.

Отъ Софийското Артилерийско отдѣление подполковникъ Стояновъ — командувающи това отдѣление.

Отъ Севлиевската № 14 дружина капитанъ Пещеревъ командувающи Кюстендилската № 2 дружина.

Отъ Плѣвенската № 6 дружина капитанъ Киркинъ командувающи Радомирската № 3 дружина.

Уволява се отъ служба по прошение: Отъ осадната рота капитанъ Затурский.

Подпісаль:

Управляющи Въенното Министерство
Генералъ Маиоръ Лѣсовой.

Негово Височество въ София на 20 юни 1882 година изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 66.

Уволяватъ се отъ служба по прошение: Отъ Габровската № 18 дружина капитанъ Линдерстремъ.

Отъ конния полкъ подпоручикъ Демиденко.

Инженеренъ чиновникъ Чохаджи.

Исклучава се отъ списъкитѣ умрѣлия: Старшия врачъ отъ войската Боневъ.

Подпісаль:

Управляющи Въенното Министерство
Генералъ Маиоръ Лѣсовой.

Негово Височество въ София на 20 юни 1882 година изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 67.

Зачислява се: Отъ Императорската русска служба Генералъ Маиоръ Баронъ Каульбарсъ — Генералъ Маиоръ отъ Генералния Штабъ въ Българската войска отъ 31 май тази година съ съдържание на равно съ Военния Министръ.

Подпісаль:

Управляющи Въенното Министерство,
Генералъ Маиоръ Лѣсовой.

ПРИКАЗЪ

№ 87.

На подпоручика отъ Софийското Артилерийско отдѣление Балтаджиева, за отличното свършване курса на науките въ Елисаветградското кавалерийско училище, е присъдена отъ комитета на сѫщото училище именна, дамаскирована драгунска сабля, кавказски образецъ.

София, 18 юни 1882 година.

Подпісаль:

Управляющи Въенното Министерство,
Генералъ Маиоръ Лѣсовой.

ПРИКАЗЪ

№ 79.

По слѣдствие представениятъ отъ мене докладъ Негово Височество заповѣда къмъ § 12 отъ Височайши утвърденитѣ правила, които сѫ приложени къмъ указа отъ 24 ноемврий миналата 1881 година, подъ №. 74, да се добави, че времето за прослужване въ войската, за вѣспитанието, се отнася къмъ онѣзи отъ вѣспитаниците на Въенното Училище, които ще се пущатъ въ офицери слѣдъ издаванието на указа отъ 1881 год. подъ №. 74 колкото се отнася до офицеритѣ, които сѫ свършили Въенното Училище до издаванието на указа подъ №. 74, къмъ тѣхъ се примѣнява § 42 отъ привременното положение.

Горѣзложеното обявявамъ за рѣководство.

София, 16 юни 1882 година.

Подпісаль:

Управляющи Въенното Министерство,
Генералъ Маиоръ Лѣсовой.

ПРИКАЗЪ

№ 80.

Негово Височество благоволи да разрѣши да приематъ и носятъ пожалованитѣ отъ Негово Величество Сърбскиятъ Крал ордени: „Такова“ 3 степень на Началника на Западния Воененъ отдѣлъ полковника Логинова, сѫщия орденъ 5 степень на адъютанта отъ Плѣвенската №. 6 дружина поручика Попова.

Сърбската медаль въ память на войната отъ 1876, 1877 и 1878 год. на рядовия отъ Софийската №. 1 на Негово Височество дружина Тодора Пенева.

София, 16 юни 1882 година.

Подпісаль:

Управляющи Въенното Министерство,
Генералъ Маиоръ Лѣсовой.

ПРИКАЗЪ

№ 81.

По заповѣдъта на Негово Височество назначаватъ се лагерни сборове:

При гр. Шуменъ.

1. Въ сбора участвува: а) пешитѣ дружини: №. 8 Врачанска, №. 12 Раховска, №. 15 Свищовска, №. 17 Търновска, №. 18 Габровска, №. 20 Варненска, №. 22 Разградска и №. 24 Силистренска б) Артилерийския полкъ и в) Конния полкъ.

2. Началото на лагерните съборове 3 августъ, свършака 3 септемврий.

3. Отъ 15 августъ пълнитъ дружини ще бждатъ укомплектовани до хилядни съставъ съ призыва на запаса отъ следующите окръжия: Варненско, Шуменско, Продвижиско и Търновско.

4. Началникъ на лагерния сборъ се назначава командира на Плевенската №. 6 дружина подполковникъ Подвойникукъ, началникъ на штаба подполковникъ Фрейманъ.

5. Презъ времето докътъ Търновската №. 17 дружина се намира въ лагерния сборъ, да се командируватъ въ Търново двѣ роти отъ Еленската №. 21 дружина.

6. Силистренската дружина презъ време на отсъствието си да остави сборна рота, отъ нуждното число хора, подъ команда на младшия офицеръ.

При гр. Русе.

Пълнитъ дружини №. 23 Русенска и №. 19 Шуменска и двѣ саперни роти (за съвместното учение съ Артилерията).

Всички търнати не поименовани тукъ части си оставатъ въ лагерь на своите си места.

Когато се водятъ занятията и при представлението частите на учения и смотрове, предписва се да се ръководятъ по новите устави, наставления, инструкции и последующите въ тяхъ измѣнения, както тъзи, които съществуватъ въ Руския войски и сѫ приети въ напитъ войски, така сѫщо и обявените въ приказите.

София, 18 юни 1882 год.

Подпись:

Управляющій Военному Министерству,
Генералъ Маюръ Лѣсовой.

ПРИКАЗЪ

№ 82

Предъ видъ на постоянни недоразумения и за да се избегнатъ тѣ, предписва се да се вземе за исполнение: всички распоряжения на команда се предаватъ на началиците на частите, които сѫ расположени въ сѫщия градъ съ прикази по гарнизона или съ записки отъ комендантското управление отъ името на коменданта, ако распореждането иска скоро исполнение.

София, 18 юни 1882 год.

Подпись:

Управляющій Военному Министерству,
Генералъ Маюръ Лѣсовой.

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Лондонъ 23 юни. Times казва какво Портата съобщила конфиденциално условията, подъ които тя щяла да се присъедини на конференцията и да се намѣси въ Египетъ.

Изъ Александрия телеграфиратъ до Daily news че адмиралъ Сеймуръ е поискалъ отъ Александрийското правителство да прекъсне работите по окръпленията. Откаже ли то това, днес той втори пътъ ще поиска това; остане ли и това искане безплодно, неотложно ще се захване едно решително дѣйствие.

Лондонъ 23 юни. Въ камарата на общините Сиръ К. Дилке, въ отговоръ на г. Кросъ относително обръжванията и укръпванията на Александрия, може да каже адмирала Сеймуръ е приелъ нови наставления достаточни за да може да стои на среща всяка случайност.

Г. Гладстонъ отговори на Сиръ Норткота, че той не е получилъ ново увѣдомление изъ Александрия, което да може да смuti спокойствието на общественото мнѣние.

Римъ 23 юни. Агенцията Stefani казва че новината за нѣкакво си Итало-англо-френско намѣрение въ Египетъ нѣма никакво основание, колкото се отнася до Италия.

Бѣлградъ 23 юни. Послъ затварянието на скупницата, Краля като приелъ всички министри, поблагодариъ имъ за постигнатите сполуки и особено призналъ услугите на г. Миятовичъ.

Александрия 24 юни. Египетското правителство опроверга слуха че то ужъ имало намѣрение да затвори Александрийското пристанище.

Гарнизона въ Александрия е получилъ подкрепление отъ 2000 человека.

Александрия 24 юни. Една депеша изъ Александрия извѣствява че адмиралъ Сеймуръ ще къснѣ съ формалното си поискване да престанятъ укръпленията и обръжванията, до когато всички английски подданици се качатъ на корабите. За сега английските подданици съ най-голяма брзина гледатъ да се амбаркиратъ.

Слухъ се носи че Араби паша е доставилъ оръжия на мѣстното население. Една депеша изъ Александрия до Times казва че адмиралъ Сеймуръ е испроводилъ ултиматумъ въ който се казва, че ако работите по обръжванията не престанатъ, той неотложно ще бомбардира града.

Въ камарата на общините г. Гладстонъ казва че правителството нѣма намѣрение да иска кредитъ за военните дѣйствия въ Египетъ, защото настоящето положение не оправдава подобна една мѣрка. Но ако положението поиска това, правителството нѣма да закаже да увѣдоми за това камарата.

Положението на работите въ Александрия не се е промѣнило.

Парижъ 24 юни. Въ депутатската камара г. де Фрейсине въ отговоръ г-ну Локроа относително военните приготовления, казва: Приготовления не надминуватъ нуждите предпазвания. Ако би Франция да се намѣси, това нѣма да стане безъ съзволението на камарите.

Лондонъ 24 юни. Дѣятельността въ арсенала на Боливихъ се уголѣмява.

Всички оръжейни удвояватъ своите доставки; 11 регимента пѣхота и 3 регимента кавалерия сѫ готови да тръгнатъ.

Times като констатира трайното съгласие между Франция и Англия, казва: Ако стане нужда за намѣрване, френското знаме ще ге развива наредъ съ английското. При всичко че отговорността за намѣрването принадлежи по-вечето на Англия, Франция и Англия съюзни и приятели всяко, ще си останатъ такива и до края.

Times подтвърдява че Адмиралъ Сеймуръ ще задѣйствува, ако египтените продължаватъ работите които заплашватъ флотата.

Цариградъ 24 юни. Конференцията вчера е разисквала изложението на поканването, което ще се даде на Турция за да се намѣси въ Египетъ.

Проекта за поканването спомнява за вжтършното statu quo, почитането на международните задължения и опредѣлението трайнието на оккупацията.

Днес ще има засѣдание, на което по всяка вѣроятност, конференцията ще земе окончателно рѣшение.

Расположенията на Портата спрямо конференцията сѫ се доволно подобрили.

Цариградъ 24 юни. Честитъ посещения отъ Султановите пратеници на посланиците и особено на Английски и Френски посланици и други още признания даватъ да се вѣрва че Портата е наклонна да се остави отъ отказването си да земе участие въ конференцията.

Има голѣмо вълнение въ политическите кръгове въ следствие оборотъта на работите въ Александрия.

Постоянно се говори за министерски промѣнения, и вѣроятно въ полза на Серверъ паша и Кадри паша или на Сайдъ паша, сега министъ на външните дѣла.

Вътръшнъ правилникъ

На комитетъ по възвигание Катедрална църква Св. „Александър Невски“ въ София.

I. Задачата на комитетъ.

§ 1. Комитетъ е призванъ да се труди за испълнение прокламацията на Негово Височество Князъ отъ 19-и февруари 1881 година.

II. Правата и длъжностите на комитетъ.

§ 2. За испълнение задачата комитетъ дѣйствува самостоително, като се рѣководи по рѣшенията приети отъ централната комиссия подъ Предсѣдателството на Негово Височество на 26 февруари 1881 година, т. е. той отъ свое име прави възвания, дава наставления за начинътъ на събирането пожертвуванията и непосредствено се снася съ окръжните и общински комиссии и съ всички други лица и учреждения по този предметъ.

Забѣлѣжка. Въ важни случаи комитетъ, когато признае за нуждно, се обръща къмъ централната комиссия за наставления.

§ 3. Комитетъ дава на централната комиссия два пъти въ годината отчетъ за своята дѣятелност, като въ сѫщото време публикува този отчетъ.

Забѣлѣжка. Освѣнъ показаното време комитетъ дава отчетъ всяко щомъ поиска това комиссията.

III. Съставътъ и управлението на комитетъ.

§ 4. Комитетъ учреденъ по височайша заповѣдь състои отъ осемъ члена отъ които единъ предсѣдателъ и двама секретари.

Забѣлѣжка. Въ случай на нужда комитетъ се обръща къмъ централната комиссия за увеличение числото на членовете.

§ 5. Комитетъ избира изъ помежду си единъ касиеръ, който държи паричните книги, приема и предава сумите отъправени до комитета.

§ 6. Комитетъ има особна канцелария, въ която се държатъ слѣдующите книги: а) входящи и исходящи журнали, б) разносна книга, в) квитационна книга, г) главна или кассова книга и д) книга за протоколите.

§ 7. Комитетъ има свой печатъ съ надпись: „Комитетъ за възвигание Катедралната църква Св. Александръ Невски въ г. София“ който печатъ се пази у единого отъ секретарите.

§ 8. Всичките книжки по дѣлото на комитетъ се подписватъ отъ предсѣдателъ и приподписватъ отъ членъ секретаръ.

§ 9. Секретаръ сѫдѣлъ да държатъ протоколите, всичките книги на комитетъ, освѣнъ паричните, да водятъ писменната часть, да пазятъ архивътъ и да расходуватъ сумми за нуждите на канцеларията по рѣшение на комитетъ срѣчу оправдателни документи.

Забѣлѣжка. Канцеларските сумми се издаватъ отъ кассиръ.

§ 10. Комитетъ не държи у себе никакви сумми. Всичките пожертвования въ пари той веднага предава въ българската банка за пазenie или съ лихва споредъ сѫществуващи правила на банка.

IV. За засѣданятията на комитетъ.

§ 11. Засѣданятията на комитета биватъ редовни и извѣнредни. Редовните два пъти въ седмицата а извѣнредните всѣкога, когато се окаже нужда.

Забѣлѣжка. Извѣнредните засѣданятия ставатъ по рѣшение на комитета или по приглашение отъ предсѣдателъ.

§ 12. Засѣданятията се считатъ правилни щомъ присъствуватъ повече отъ половината членове.

§ 13. Никой отъ членовете не може да откажествува отъ засѣданятията безъ уважителни причини за което обаче трѣбва всѣкога да предизвѣстява писмено комитетъ.

§ 14. Предсѣдателъ рѣководи засѣданятията на комитетъ, а въ случай на откажствие той възлага испълнението на обязанностите си на единого отъ членовете по свое устотрение.

§ 15. Всичките въпроси въ комитетъ се решаватъ по вишегласие. Въ случай на равногласие гласътъ на предсѣдателъ рѣшава.

Първообразното подписали:

Временний Предсѣдатель Икономъ П. Тодоръ.

Д. Д. Агура.

А. Ивановъ.

Д. В. Храновъ.

Я. Трудненко.

А. Войниковъ.

Членове-Секретари: П. Вълковъ.

С. Теневъ.

Видински окръженъ сѫдъ.

Рѣшеніе заочно

№ 52.

Въ името на Негово Височество **Александър I-й Князъ Български**, Видински окръженъ сѫдъ състоящъ отъ Подпредсѣдателя Петко Сандовъ, отъ членовете: Димитъръ А. Икономовъ, Петаръ А. Шапкаревъ, секретаря Илия С. Геновъ, на 5-и май 1882 год. въ сѫдебното си засѣдание по гражданското отдѣление, разглѣда докладеното отъ подпредсѣдателя Петко Сандовъ дѣло, подъ №. 102 по граждански описъ за настоящата година, по тажбата на Ахмедъ Алиевъ, жителъ отъ г. Видинъ противъ Алъ Янакъ Махмудовъ и синъ му Сабри Махмудовъ, жители тоже отъ г. Видинъ и които съ нахождатъ сега задъ граница въ гр. Бруска за двадесетъ лири турски, тридесетъ полоимперияла, седемдесетъ единъ левъ, четиредесетъ и четири стотинки.

При разбирателство на дѣлото присъствали Георги Димитровъ, повѣренникъ на ищеща и отвѣтниците, вопреки формалното призованието което имъ се отправи чрезъ „Държавни Вѣстникъ“ не се явиха нито лично нито чрезъ повѣренникъ.

Обстоятелствата на дѣлото сѫдѣдующите:

Прѣзъ 1880 год. бившия Видински жителъ Алъ Янакъ Махмудовъ а понастоящемъ живущемъ задъ граница въ гр. Бруска испроводилъ отъ тойзи градъ въ Видинъ сина си Сабри снабденъ съ пълномощно завѣreno надлѣжнимъ порядкомъ да продаде къщата му лѣжаща въ улицата Дондукова и да расчисти въобще работите му. Сабри, на пристиганието си въ Видинъ, намѣрилъ за купувач на къщата Видински жителъ Махмудъ Абдуловъ съ когото се уговорилъ да му продаде тази къща за седемдесетъ и пять лири турски и преди да исповѣдатъ продажбата прѣдъ надлѣжния сѫдъ получилъ предплата двадесетъ лири турски и тридесетъ полоимперияла. Поради пороци на дѣеспособността на продавача, продажбата не се одобрила отъ сѫдъ и Сабри тръгналъ обратно за Бруска като връчилъ на Махмудъ Абдуловъ единъ записъ чрезъ който се задължалъ да издѣйствува прѣдъ баща си да отстѫпи нему правата си на собственостъ на къщата а въ противенъ случай да му испроводи получените двадесетъ лири турски и тридесетъ полоимперияла. Ахмедъ Алиевъ отъ своя страна поръчилъ за исполнението на това условие като се задължилъ въ случай на неговото неисполнение да заплати той на Махмудъ Абдуловъ двадесетъ лири турски и тридесетъ полоимперияла. Махмудъ Абдуловъ сѫдѣдъ като чакалъ доволно време и като нестаналъ притѣжателъ на къщата нито получилъ парите си отъ Сабри и отъ баща му Алъ Янакъ Махмудовъ предявилъ предъ тойзи сѫдъ искъ за двадесетъ лири и тридесетъ полоимперияла противъ поръчителя Ахмедъ Алиевъ, който чрезъ рѣшение отъ 30 септември 1881 год. се осдържалъ да заплати тази сумма на Махмудъ Абдуловъ при това седемдесетъ единъ левъ, четиредесетъ четири стотинки сѫдебни разноски.

На основание на това рѣшение Ахмедъ Алиевъ е предявилъ отъ своя страна противъ Алъ Янакъ Махмудовъ и сина му Сабри искъ за двадесетъ лири турски, тридесетъ полоимперияла, седемдесетъ единъ левъ четиредесетъ четири стотинки. Отвѣтниците се призоваха да се представятъ при разбирателството на дѣлото чрезъ формална призовка отъ 20-и ноември 1881 год. подъ №. 2801 обнародвана въ броеветъ 97 отъ 21-и, 99 отъ 29 декември 1881 год. и първий отъ 5-и януари 1882 год. на „Държавни Вѣстникъ“, но тѣ не се явиха нито лично нито чрезъ повѣренникъ. Истецъ помоли да се постанови заочно рѣшение,

Окръжни сѫдъ

Като взе въ съображеніе:

1) Че отвѣтника Алъ Янакъ Махмудовъ и синъ му Сабри чрезъ формална призовка отъ 20 ноември 1881 год. подъ №. 2801 обнародвана въ броеветъ 97 отъ 21-и, 99 отъ 29 декември 1881 г. и първий отъ 5 януари 1882 год. на „Държавни Вѣстникъ“ бидоха призовани да се представятъ въ четиридесетъ сечень срокъ въ тойзи сѫдъ за да отговарятъ на предявени срѣчу него искъ отъ Ахмедъ Алиевъ, но не се явиха нито лично нито чрезъ повѣренникъ;

2) Че истецъ помоли да се постанови заочно рѣшение;

3) Че отъ исковото изложение и отъ устните обяснения на истецъ Ахмедъ Алиевъ сѫдѣда че той дира отъ отвѣтниците двадесетъ лири турски, тридесетъ полоимперияла, седемдесетъ единъ

левъ, четиридесет четири стотинки на основание на рѣшението отъ 30 септемврий 1881 год. на тойзи чрезъ което, въ силата на едно порожителство дадено отъ истеца въ полза на отвѣтниците, е осъденъ да плати горѣозначената сума на Видинския жител Махмудъ Абдуловъ;

4) Че истецъ е порожителствовалъ въ полза на отвѣтника Сабри по предявленето отъ послѣдний на формалната обща довѣренность дадена нему отъ баща му Алъ Янакъ Махмудовъ чрезъ която е упътномощенъ да продаде недвижимите имоти и да расчисти работите на баща си въ гр. Видинъ.

На основание ст. 6, 103, 115 п. 2 127, 134, 167, 281 п. 1 отъ Времен. Съдебни Правила,

Заочно рѣшение.

Алъ Янакъ Махмудовъ и синъ му Сабри, жители отъ г. Видинъ и по настоящъ живущи задъ граница въ гр. Бруска, да платятъ на Ахмедъ Алиевъ, житель въ гр. Видинъ, двадесетъ лири турски, тридесетъ полоимперияла, седемдесетъ единъ левъ, четиридесетъ четири стотинки.

На основание ст. 972 отъ Времен. Съдебни Правила, Алъ Янакъ Махмудовъ и синъ му Сабри да платятъ на Ахмедъ Алиевъ петдесетъ три лева тридесетъ четири стотинки съдебни разноски съгласно ст. 954, 957 и 1008 отъ Времен. Съдебни Правила, и двѣстъ четиринадесетъ гроша шестнадесетъ пари за водение на дѣлото съгласно ст. 971 п. 2 отъ Времен. Съдеб. Правила.

Настоящето рѣшение съгласно ст. 2 отъ допълнението къмъ Времен. Съдеб. Правила, е неокончателно.

Недоволната отъ това рѣшение страна има, съгласно ст. 290 отъ Времен. Съдеб. Правила, право за апелъ въ подлежащия Софийский аппеллативенъ съдъ въ двамѣсеченъ срокъ отъ деня на обнародванието му въ „Държавни Вѣстникъ“.

Първообразното подписали: подпредсѣдател Петко Сандовъ, членове: Димитаръ А. Икономовъ, Петаръ А. Шапкаревъ и скрѣпилъ секретаря Илия С. Геновъ.

1—(781)—1

Дермански мировий съдия

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александър I-й Князъ Български, Дърмански мировий съдия, въ публичното си засѣдание на 1 юни 1882 год. разглѣдва гражданското дѣло подъ №. 1099 по искътъ на Георги Я. Арнаудова отъ г. Ловечъ съ Молла Асанъ

Отъ Министерството на Просвѣщението

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 1525.

Министерството на Народното Просвѣщение умолява всичките българе, които се нациратъ въ отечеството или свършватъ науките си въ чужбина и желаятъ отъ идуцата учебна година да приематъ учителска длѣжност при държавните училища на Княжеството, да се отнесатъ най-касно до 20 юлий до реченното министерство съ своите свидѣтелства за познанията си и досегашните си занятия. Умоляватъ се редакциите, на българските вѣстници да обнародватъ това обявление въ стълповете на вѣстниците си за поскорошното му распространение.

Гр. София 18 юни 1882 год.

Главенъ Секретарь: В. Д. Стояновъ.

Отъ Дирекцията на Софийската Дѣв. Семинария

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 92.

Съ това се извѣствява на почитаемото общество, че слѣдъ сключванието на училищната година съ раздаванието свидетелствата и наградите, което по причина на тѣснотията на училищното здание не може да стане публично, ще има въ това училище отъ 29 т. юни слѣдъ пладнѣ до 1 юлий постоянно изложение на ученическите ражко-дѣлия, рисувания, чертения и краснописание.

Почитаемото общество се приканва да почете училището съ посвѣщението си.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Училищното настоятелство въ г. Кюстендилъ обявява че се нуждае за учители и учителки за отдѣленията въ народните градски училища. Желаещите г-да учители и учителки да се отнесатъ до него за споразумѣніе, съврѣменно като представятъ училищните си свидѣтелства и условия за заплата.

Кюстендилъ, 21 юни 1882 година.

За училищно настоятелство:

Хри. Протичъ.

1—(833)—3

Варненска митница

ОБЯВЛЕНИЕ.

№. 551.

Варненската митница обявява за всеобщо знание че на 2 идущий юлий, часа отъ 2 до 4 послѣ пладнѣ, ще се продаватъ въ помѣщението ѝ съ публиченъ търгъ слѣдующите конфискувани стоки:

4 сребърни часовници;
4 копринени и 1 маталически ланцове;
2 чанти мешинени;
21 ярда софъ 2 топа ширутъ;
18 гроси копчета, 3 котий черенъ сайверъ;
8 мрежи, $\frac{1}{2}$ ока сунгеръ и 5 оки не прана вълна.

Окончателно отдаване на тия стоки ще стане въ сѫщия денъ.

Желаещите куповачи нѣка се явятъ на горѣопредѣлеиото време въ митницата за да наддататъ.

Варна, 19 юни 1882 година.

Управителъ: Ив. Мѣнзовъ.

Секретарь: Ап. Георгиевъ.

1—(830)—2

ОБЯВЛЕНИЕ № 404.

Читакската митница има честь чрезъ настоящето си да обяви за всеобщо знание, че на 15 идущий юлий отъ часътъ 9 до 12 прѣди пладнѣ въ зданието на помѣщението ѝ ще се произведе публиченъ търгъ за продаванието на единъ водениченъ камъкъ и 84 оки ячмикъ взети контрабанда.

Желаещите да купятъ тѣзи нѣка се явятъ въ опредѣленото време за да наддататъ.

с. Чатакъ, 12 юни 1882 година.

Управителъ: С. Поповъ.

1—(829)—2

Писаръ: В. Цовчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ №. 1191.

Чрезъ което съгласно предписането отъ Плѣвненския окрѣженъ управителъ отъ 2-ий текущ. мѣсяцъ подъ №. 2596, основано на окрѣжното предписание отъ министерството на финансите отъ 13-ий с. м. подъ №. 11910 и, въ основание на журналното постановление на съвѣтъ подъ №. 46 се извѣстява, че на 12-ий идущий юлий, въ присъствието на съвѣтъ, ще се произведе наддатателъ търгъ, за продажбата на миналогодишни десятъ отъ просото и лимеца отъ Плѣвненската околия, възлизящъ на просо 2960, оки и 4880 оки лимеца, по условията за продажбата на правителственни десятъ отъ кукуруза обнародвани въ 27-и брой отъ 13-ий мартъ т. г. на „Държавни Вѣстникъ“ съ искключение на чл. 1, 2, 3, 4, 6, и 10, вмѣсто които се прибавляватъ други, които интересуващи се могатъ да прочитатъ въ канцеларията на съвѣтъ всякой присъствиенъ денъ.

г. Плѣвенъ 3 юни 1882 год.

Предсѣдателъ: Мецовъ.

4—(772)—8 Чл. Секретарь: Димитровъ.

Троянскии мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 491.

Троянскии мировий съдия призовава Сюлеймана, Османа, Юмера и Ахмеда Карабочорови изъ с. Доброданъ, Троянска околия, Ловчански окръгъ, а за сега живущи въ Цариградъ, да се явятъ въ залата на този съдъ сами лично, или чрезъ свой законенъ повъреникъ, въ растояние на четири мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Временните Съдебни Правила, за да отговарятъ на предявения срѣщу тѣхъ искъ отъ Кънча Ив. Чавдарски изъ село Бѣлишъ за 1250 гроша.

Въ случай на неявяване ще се постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Троянъ юни 1882 год.

Мировий Съдия: Хар. Мъкарловъ.
2—(786)—3

ПРИЗОВКА.

№ 492.

Троянскии мировий съдия призовава Хава Айше, Нафизе Шехсане Оеманови, жители изъ с. Доброданъ, Троянска околия, Ловчански окръгъ, а за сега живущи въ Цариградъ, да се явятъ въ залата на този съдъ сами лично, или чрезъ свой законенъ повъреникъ, въ растояние на четири мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Временните Съдебни Правила, за да отговарятъ на предявения срѣщу тѣхъ искъ отъ Асанъ Асанъ Пехливанъ отъ с. Доброданъ за 900 гроша, заедно съ законната имъ лихва.

Въ случай на неявяване ще се постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Троянъ юни 1882 год.

Мировий Съдия: Хар. Мъкарловъ.
2—(784)—3

ПРИЗОВКА

№ 493.

Троянскии мировий съдия призовава Шерифа Исмаиловъ жител отъ с. Ломецъ, Троянска околия, Ловчански окръгъ, а за сега живуещъ въ с. Яса, Гюмурджински окръгъ (Турция), да се яви въ залата на този съдъ самъ лично, или чрезъ свой законенъ повъреникъ въ растояние на четири мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Временните Съдебни Правила, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Мехмеда Акмановъ изъ с. Ломецъ за 2472 $\frac{1}{2}$ гроша, заедно съ законната имъ лихва.

Въ случай на неявяване ще се постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Троянъ юни 1882 год.

Мировий Съдия: Хар. Мъкарловъ.
2—(785)—3

ПРИЗОВКА

№ 494.

Троянскии мировий съдия призовава Шерифа Исмаиловъ изъ с. Ломецъ, Троянска околия, Ловчански окръгъ, а за сега живуещъ въ с. Яса, Гюмурджински окръгъ (Турция) да се яви въ залата на този съдъ самъ лично, или чрезъ свой законенъ повъреникъ, въ растояние на четири мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Временните Съдебни Правила, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Ахмедъ Ходжа отъ с. Ломецъ за 575 гроша, заедно съ законната имъ лихва.

Въ случай на неявяване ще се постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Троянъ юни 1882 год.

Мировий Съдия: Хар. Мъкарловъ.
2—(786)—3

Русенскии съдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ

№ 485.

III Съдебенъ приставъ при Русенскии окръженъ съдъ Ендреевски пригласява наследници на покойния Х. Називъ Бея, бивши Разградски жител, да заплатятъ доброволно въ два мѣсеченъ срока, слѣдъ троекратното обнародване на призовката дълговитъ си на жителите отъ г. Разградъ, а именно: 1) на Алекси Христова 900 гроша съ съдебни разноски и лихвитѣ, остатъка отъ дълга, по испълнителни листъ подъ №. 1505 издаденъ отъ Русенскии окр. съдъ на 6 априли 1882 година и 2) на Тодоръ Николова 4388 гроша и съдебни разноски, по испълнителенъ листъ подъ №. 1272 издаденъ отъ Разградски мировий съдия на 18 мартъ 1882 година, въ противенъ случай при изминаването на уръченый срокъ ще се постѫпи съгласно съ ст. 331 § 3 отъ Врем. Съд. Правила, къмъ описа и продажбата на недвижимите имущества принадлежащи на ръчените наследници и състоящи: 1) отъ една лавка подъ №. 136 въ г. Разградъ на дългата чаршия; и 2) отъ шест парчета лилави въ 25 $\frac{1}{2}$ дюлюма; и едно място около 10 дюлюма, гдѣ бѣше преди чифликъ, въ землището на с. Кривня (Разградско окръжие).

Разградъ, 7 юни 1882 гоена.

III Съдебенъ приставъ: Ендреевский.

2—(767)—3

Софийскии гр. мировий съдия.

ПРИЗОВКА.

№ 103.

Съгласно съ ст. 115 п. 1 отъ Временните Съдебни Правила, призовава се Тодоръ Балабановъ жител изъ г. Видинъ България, по настоящемъ живущъ въ същия градъ, да се яви лично или посрѣдствено, чрезъ свой законенъ повъреникъ, въ камарата на Софийски градски мировий съдия най-късно слѣдъ единъ мѣсеченъ срокъ отъ последното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предявениятъ противъ него искъ отъ П. Икономова жит. Софийски за 80 гроша.

Въ случай на неявка на обозначенниятъ срокъ, ще се постѫпи съгласно съ духътъ на чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. София 15 юни 1882 год.

И. Д. Соф. Град. Мировий Съдия Софийски Окол. Мировий Съдия: И. Шумковъ.

2—(792)—3

Берковско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Берковското окръжно управление съ настоящето обявява, че ще се издаватъ на търгъ конфискувани 4 часовника малки за въ джобъ и 372 оки суворъ тютюнъ на листа. Наддаванието имъ ще бѫде въ залата на окръжниятъ управителенъ съветъ, което ще почне на 10 идущий юлий сутринта отъ 9 часътъ и ще се сврши вечеръта въ 5 часътъ. Интересуващите се да купятъ отъ тѣзи конфискувани вѣщи, умоляватъ се да се явятъ въ съвета на опредѣленъ денъ за наддаване.

За Окр. Управителъ: М. И. В. Николаевъ.
Финан. Секретарь: Матевъ.
2—(794)—3

Вратчански окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 2289.

Вратчански окр. съдъ, на основание ст. 115 § II отъ Врем. Съд. Правила, призовава наследници на Мех. Юсуфовъ, а именно: Пбрахимъ Бегъ Пасаджи $\ddot{\text{S}}$, Шевкие, и Фатиме Мехмедови, жители отъ г. Берковица, а по настоящемъ живеятъ въ Цариградъ, да се явятъ въ съда лично или чрезъ законенъ повъреникъ слѣдъ четири мѣсечи отъ денътъ на последното троекратно публикуване на настоящата призовка, въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предявени срѣщу тѣхъ искъ отъ Давитко Гергиевъ, повъреникъ на Исмаилъ Сахатчи, жители отъ г. Берковица, за 25,816 всичко гроша 66,500 въ случай че не се явятъ на означениятъ денъ то съдътъ ще постѫпи съгласно ст. 281 § II отъ същите правила.

Вратца, 16 юни 1882 година.

Председателъ: Ив. А. Алексиевъ.

За Секретарь: Т. Богоровъ.

2—(814)—3

Видинскии съдебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА.

№ 544.

Господинъ Пире Исмаиловъ бивши ж. изъ г. Вид. а сега живѣе задъ границата Кюстендже (Румелия) се призовава съ настоящата призовска въ двумѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 430 отъ Временните Съдебни Правила, да внесе въ съдътъ 1300 гр. съгласно съ испълнителни листъ №. 593 отъ 11 августъ 1881 год. издаденъ отъ Видински мировий съдия въ полза на захаръ Азаръ отъ г. Видинъ.

Въ противенъ случай ще се пристапи къмъ описътъ и продажбата съгласно ст. 433 отъ същите правила, върху къщата му находяща се въ г. Вид. улица Страшимирова до съсъди Героги Шандровичъ, Лучовата къща пътъ улица.

Съдеб. Приставъ: Д. д. Найденовъ.

2—(815)—3

Търновскии съдебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 68.

Долуподписанниятъ Иовчо Нейчовъ, съдебенъ приставъ при Търновски окр. съдъ, на основание испълнителни листъ подъ №. 2466, отъ 11 ноември 1880 година издаденъ отъ Търновски окр. съдъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Съд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че отъ последното троекратно упобликуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 денъ ще се продава долнѣ-липнишкото оклийско управление недвижимото имущество на жителъ отъ с. Балванъ, Белялъ Чавушъ Х. Атиповъ, а именно: половина, частъ отъ гората 55 дюлюма находяща се въ землището на с. Балванъ, въ мястостъта Дасъ-куру, съ граници: Тодоръ Колевъ Хасанъ Юмеровъ и пътъ.

Продаваемото имущество не е заложено и ще се продава, за обезпечение вземанието на жителъ отъ същото село, Тодоръ Колевъ, състоящъ отъ 1065 гроша съдебни разноски 10 лева и другите разходи по испълнението.

Продажбата ще почне отъ първоначалната сума 2375 гроша на горѣ.

Желаещите да купятъ могатъ да разглеждатъ фомалностите на настоящата продажба, въ канцелариите на съдебния приставъ всѣки денъ, отъ часътъ 8 до 12 предъ пладнъ и отъ 2 до 6 слѣдъ пладнъ изключая празниците.

Търново, 22 май 1882 година.

Съдебенъ приставъ: И. Нейчовъ.

2—(790)—3